

Bilag 2

Justitsministerens talepapir til brug ved samråd i Finansudvalget den 6. februar 2002 ad statsrevisorernes endelige betænkning over statsregnskabet for finansåret 1999 med tilhørende beretninger.*Samrådsspørgsmål A:***Ad statsrevisorernes beretning nr. 5/99 om retternes produktivitet m.v.**

Idet henvises til statsrevisorernes endelige betænkning over statsregnskabet for finansåret 1999, s. 234-240, ønskes en redegørelse for og en drøftelse af følgende spørgsmål:

- a) Justitsministeriets rolle for så vidt angår Domstolsstyrelsens budget-, bevillings-, og revisionsmæssige forhold.
- b) Resultaterne af og opfølgning på den af Finansministeriet foretagne undersøgelse af domstolenes produktivitet.
- c) Virkningen på retternes produktivitet af danske domstoles forelæggelse af sager for EF-Domstolen og mulighederne for at påvirke omfanget heraf.
- d) Domstolsstyrelsens undersøgelse af årsagerne til de i beretningen fundne produktivitetsforskelle, jf. Rigsrevisors notat af 17. august 2000 til statsrevisorerne om beretning 5/99, pkt. 5.
- e) Indholdet og gennemførelsen af de »iværksatte initiativer« samt »yderligere initiativer«, der er behov for, jf. ovennævnte notat, pkt. 10.

Svar:

Ad spørgsmål a) Justitsministeriets rolle for så vidt angår Domstolsstyrelsens budget-, bevillings- og revisionsmæssige forhold:

Justitsministeriets rolle i arbejdet med domstolenes budget og bevillinger er som bekendt relativt begrænset.

Da Folketinget i 1998 vedtog loven om Domstolsstyrelsen, var det jo netop ud fra et ønske om at give domstolene selvstændighed i forhold til Justitsministeriet.

Domstolsstyrelsen skulle have ansvaret for domstolenes bevillingsmæssige og administrative forhold, og justitsministeren skulle ikke læn-

gere have instruktionsbeføjelser over for domstolene i bl.a. budgetmæssige spørgsmål.

Tanken var altså, at *kun* Domstolsstyrelsens bestyrelse skulle administrere domstolene. Og sådan er det også gået i praksis. Det er således Domstolsstyrelsen selv, der inden for den udmeldte budgetramme fordeler bevillingen.

Når det drejer sig om de overordnede rammer i finansloven, er det naturligvis regeringen, der – på domstolsområdet som på andre områder – udmelder disse.

Rammerne fastlægges i et samspil mellem Domstolsstyrelsen, Justitsministeriet og Finansministeriet.

Når der i denne proces er tilvejebragt nogle overordnede økonomiske rammer, udarbejder Domstolsstyrelsen et bidrag til regeringens finanslovsforslag, som styrelsen fremsender til Justitsministeriet.

Hvad angår revision, har statsrevisorerne og Rigsrevisionen samme kompetence over for Domstolsstyrelsen som over for alle andre statslige myndigheder.

Dette forhold er udtrykkeligt fremhævet i bemærkningerne til lovforslaget om etablering af Domstolsstyrelsen.

Rigsrevisor kan således altid forlange de nødvendige oplysninger og kan til enhver tid foretage revision og regnskabsmæssig gennemgang hos Domstolsstyrelsen.

Den procedure, som jeg har beskrevet her, giver mig i øvrigt anledning til at knytte en bemærkning til min besvarelse af de næste spørgsmål.

Når jeg orienterer udvalget om de initiativer, som Domstolsstyrelsen har taget som opfølgning på Rigsrevisionens og Finansministeriets undersøgelser, så bygger mine svar naturligvis på oplysninger fra Domstolsstyrelsen.

I det daglige er vi i Justitsministeriet kun i begrænset omfang involverede i Domstolsstyrel-